

ACCIÓ CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ
C/Sant Ferran, núm. 12
46001 VALÈNCIA

Adjunt es remet, de conformitat amb l'article 51.10 de la Llei 1/2006, de la Generalitat, del Sector Audiovisual, la proposta de resolució de l'expedient sancionador 1/07 TV, que se segueix contra eixa entitat.

Se'ls posa de manifest l'expedient a fi que puguen formular les al·legacions i presentar els documents i informacions que estimen pertinents davant d'este Instructor en el termini de quinze dies a comptar des de la present notificació.

València, 30 d'abril de 2007

L'INSTRUCTOR

Juan Gisbert Moya

 GENERALITAT VALENCIANA
PRESIDÈNCIA
Registre General

Data: 30 ABR. 2007

EIXIDA núm. 7156

Expte. Sancionador 1/07 TV

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

Que formula l'Instructor de l'expedient sancionador núm. 1/07 TV, incoat per mitjà de resolució de la Directora General de Promoció Institucional, de 9 de gener del 2007, a l'Associació ACCIÓ CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ (CIF G-46164026).

ANTECEDENTS

Primer.- Per mitjà de fulls de control de les Direccions Provincials d'Inspecció de Telecomunicacions de València, Castelló i Alacant, de dates 9, 8 i 17 de maig de 2006, respectivament, es van detectar emissions no autoritzades, amb tecnologia digital terrestre, dels programes de la televisió pública autonòmica de Catalunya, des dels centres reemissors de Mondúber, en la comarca de La Safor, a Gandia, de Muntanya Bartolo en la zona de Castelló de La Plana, i de Pozo de les Nieves, en la Serra de la Carrasqueta, en la localitat de Xixona, per a una part de la província d'Alacant, a través dels canals 55, 47 i 55 respectivament.

Segon.- Consten en l'expedient informes de la Unitat del Cos Nacional de Policia adscrita a la Comunitat Valenciana, de dates 2 i 11 d'agost i 26 de setembre de 2006, respectivament, segons els quals l'Associació "ACCIO CULTURAL DEL PAÍS VALÈNCIA" és la propietària dels terrenys i de les instal·lacions dels centres emissors sitis en la Muntanya Bartolo, en el Desert de les Palmes, des d'on se reemetem, amb tecnologia digital, a través del canal 47, els programes de la televisió pública autonòmica de Catalunya en la zona de Castelló de la Plana; en el Pozo de les Nieves, en la Serra de la Carrasqueta, en el terme municipal de Xixona, des del que, a través del canal 55, s'efectuen les emissions dels citats programes autonòmics públics catalans per a la província d'Alacant; i en la cima del pic Monduber, des del que, a través del canal 55, s'efectuen les emissions dels citats programes autonòmics públics catalans per a la comarca de la Safor en la província de València, també amb tecnologia digital.

Tercer.- Per mitjà de resolució de 9 de gener del 2007, de la Directora General de Promoció Institucional, s'acorda incoar procediment sancionador per a l'esclariment dels fets i determinació de les responsabilitats que es deriven d'ells.

Així mateix, en la mateixa resolució es va acordar com a mesura de caràcter provisional el cessament de les emissions que van motivar la incoació de l'expedient. La dita resolució es va notificar en data 15 de gener de 2007 a l'entitat presumptament responsable, a qui es va concedir un termini de quinze dies hàbils per a formular al·legacions, aportar documents o informacions que estimara convenientes i proposar prova.

Quart.- Contra l'anterior resolució, ACCIÓ CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ va interposar recurs d'alçada sol·licitant que es declarara nul·la la resolució, s'arxivara l'expedient i es deixara sense efecte la mesura provisional acordada. Així mateix, sol·licitava la suspensió de l'execució de l'acte impugnat i, alternativament, per al cas de desestimació del recurs i continuació de l'expedient, sol·licitava la pràctica de les proves que va concretar en el seu escrit.

Quint.- Per mitjà de resolució de la Secretària Autònoma de Relacions amb l'Estat i Comunicació, de 20 de febrer del 2007, notificada a la interessada el dia 6 de març següent, es va acordar no admetre el recurs d'alçada interposat contra l'acord d'incoació de l'expedient sancionador, si bé admetre les al·legacions formulades com a al·legacions a l'acord d'incoació per a la seua consideració en la resolució de l'expedient; ordenar la continuació de l'expedient i admetre la sol·licitud de pràctica de proves per a la seua consideració i resolució per l'Instructor de l'expedient; desestimar la sol·licitud de suspensió de l'execució de l'acord d'incoació; i desestimar el recurs d'alçada interposat contra la mesura provisional acordada així com la sol·licitud de suspensió de la seua execució.

Sext.- Les al·legacions formulades per l'expedientada a l'acord d'incoació són, en síntesi, les següents:

- Nul·litat de l'article 62.1 de la Llei 30/1992, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú per lesionar un dret susceptible d'empara constitucional. L'article 25.1 de la Constitució exigeix la necessària cobertura legal de la potestat sancionadora de l'Administració i els articles 127, 128 i 129 de la Llei 30/92 estableixen que la potestat sancionadora s'exercix per l'òrgan que la tinga expressament atribuïda. En el present cas, la cobertura legal de la potestat sancionadora al·legada per l'Administració és la Llei 1/2006, de 19 d'abril, del sector audiovisual, que va entrar en vigor el dia 21 de juliol del 2006, quan les emissions i les actes que fonamenten l'expedient van ser realitzades dos mesos abans de l'entrada en vigor d'esta norma legal. Això suposa una vulneració del citat article 25.1 de la Constitució per aplicació retroactiva de la Llei 1/2006.

-Nul·litat de l'article 62.1 de la Llei 30/1992, per lesionar un dret susceptible d'empara constitucional en relació amb l'article 25.1 CE. Es vulneren els principis de

legalitat i de seguretat jurídica a l'imputar simultàniament dos infraccions, una estatal i una autonòmica, la responsabilitat de la qual s'exigix per un procediment autonòmic. La Generalitat no pot exercir la potestat sancionadora sobre una matèria en què no té competències i no pot exercir en l'àmbit autonòmic la potestat sancionadora si no ha aprovat prèviament un règim sancionador també de caràcter autonòmic. Si la infracció és d'una norma estatal, la Llei 31/1987, d'Ordenació de les Telecomunicacions, s'hauria d'aplicar el procediment sancionador previst en la Llei 32/2003, General de Telecomunicacions, segons la qual són els òrgans de l'Administració central de l'Estat els competents per a la inspecció i sanció, o bé, si la infracció imputada és d'una norma autonòmica, no s'ha pogut cometre cap infracció al no estar en vigor la llei que la tipifica prèviament al moment de la suposada comissió.

- Nul·litat de l'article 62.1 de la Llei 30/1992, per lesionar un dret susceptible d'empara constitucional en relació amb l'article 24 CE. Es vulneren els principis penals del fet, de culpabilitat i de presumpció d'innocència, aplicables també al dret administratiu sancionador. Es vulnera el principi del fet perquè falta la necessària prova sobre la realitat dels fets imputats; el de culpabilitat a l'atribuir-se a la interessada un fet l'autoria del qual no s'acredita i el de presumpció d'innocència, al no existir prova de càrrec suficient. Les actes incorporades a l'expedient manquen de valor probatori per no reunir un contingut mínim. En els fulls de control no apareix la interessada com a responsable. Els atestats policials de la Policia Autonòmica estan realitzats per òrgan manifestament incompetent i no contenen cap determinació tècnica que acredite l'existència de les emissions i la seua imputació a la interessada. Hi ha un error en les actes respecte a la ubicació física del centre emissor. No s'acredita la titularitat dels terrenys en què es troben les instal·lacions. Tampoc s'acrediten la propietat dels equips receptors i reemissors, la propietat de l'antena emissora ni l'àmbit geogràfic de l'emissió. S'assenyalen diversos titulars de les emissions i continguts emesos.

- Nul·litat de l'article 62.1.b de la Llei 30/1992, a l'haver-se incoat i tramitat l'expedient per òrgan manifestament incompetent per raó de la matèria. Els canals múltiples digitals a través de què es realitzen les emissions denunciades no han sigut assignats a la Comunitat Valenciana ni a cap altra i, per tant, cap òrgan autonòmic té competència respecte a ells. La Llei General de Telecomunicacions reserva a l'Estat de forma exclusiva la competència sobre telecomunicacions i estableix que l'espectre radioelèctric és un bé de domini públic, la titularitat, gestió, planificació, administració i gestió del qual corresponen a l'Estat. Segons doctrina del Tribunal Constitucional, les competències sancionadores de l'Administració només poden exercir-se respecte de les competències substantives pròpies.

- Nul·litat de l'article 62.1.e de la Llei 30/92, a l'haver prescindit del procediment establert. El procediment sancionador incoat es basa en l'article 47.3 de la Llei 1/2006, del sector audiovisual, que s'oposa a la Constitució per excedir el marc de competències autonòmic, ja que en matèria d'inspecció i sanció de telecomunicacions les competències estatals són exclusives. Este article, junt amb altres de la mateixa Llei, com l'article 2, que definix el seu àmbit d'aplicació, són

objecte de la negociació prevista en l'article 33.dos de la Llei Orgànica 2/79, del Tribunal Constitucional, prèvia al recurs d'inconstitucionalitat, ja que de no arribar a un acord, s'impugnaran davant del Tribunal Constitucional. En la interpretació més favorable a atribuir alguna potestat sancionadora en matèria de telecomunicacions a la Generalitat, esta s'estendria exclusivament al seu àmbit d'actuació, restringit a les emissions que no excedisquen els límits territorials de la Comunitat Valenciana i a aquells servicis a què la pròpia Generalitat haja atorgat el títol habilitant. El que exclou les emissions objecte d'este expedient perquè afecten a un canal de titularitat estatal, perquè es tracta de programes que s'emeten en un àmbit territorial superior al de la Comunitat Valenciana i perquè la Generalitat no els ha atorgat cap títol habilitant.

- Nul·litat de l'article 62.2 de la Llei 30/1992 per oposar-se a l'article 149.1.21 CE, la Llei 32/2003, General de Telecomunicacions i el RD 944/2005, pel qual s'aprova el Pla tècnic nacional per a la TDT. No li correspon a la Generalitat atorgar la concessió administrativa que la interessada no posseïx. Cap de les normes invocades com a fonament d'esta competència resulten aplicables: ni la disposició addicional quaranté quarta de la Llei 66/97, ja que es referix exclusivament a freqüències que hagen sigut atorgades o assignades prèviament pel Govern en el corresponent pla tècnic; ni la Llei 41/1995, que es referix a concessions sobre televisió local analògica; ni finalment l'article 43 de la Llei 1/2006, de la Generalitat, que es referix a televisió local, i que en tot cas està limitada a canals assignats per l'Estat a la Comunitat autònoma. La Llei General de Telecomunicacions estableix la titularitat estatal de l'espai radioelèctric i la Generalitat només té competències sobre els canals assignats pel Pla tècnic a la Comunitat Valenciana. Sobre la resta de l'espai radioelèctric la Generalitat no té cap competència.

- Nul·litat de l'article 62.2 de la Llei 30/92, per oposar-se a la Disposició Addicional Sèptima de la Llei 46/83, de 26 de desembre, reguladora del Tercer Canal de Televisió. D'acord amb esta disposició és la Comunitat Autònoma catalana qui podria exigir la firma d'este conveni i no consta cap queixa o reclamació d'esta Comunitat pel fet que les seues emissions arriben més enllà del seu territori. També els programes de la televisió autonòmica valenciana es veuen en territoris d'altres Comunitats autònomes, sense haver firmat cap conveni respecte d'això.

Sèptim.- Per mitjà d'acord de 7 de març del 2007, l'Instructor va resoldre admetre les proves proposades per l'expedientada. Practicada la prova acordada, consistent en sengles informes emesos pels Ministeris d'Indústria, Turisme i Comerç, i d'Administracions Públiques, sobre els extrems sol·licitats per la interessada, procedix formular proposta de resolució de l'expedient.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Els articles 4.2 e) i 47, apartats 2 i 3, de la Llei 1/2006, de 19 d'abril,

de la Generalitat, del Sector Audiovisual, establixen les potestats sancionadores de la Generalitat en matèria audiovisual i de servicis de telecomunicacions de difusió.

Conforme a l'article 35 del Decret 180/2004, d'1 d'octubre, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament Orgànic i Funcional de la Presidència de la Generalitat, correspon a la Direcció General de Promoció Institucional l'exercici de les facultats de sanció en matèria de televisió.

Segon.- De la documentació que obra en l'expedient, en particular, dels fulls de control de les Direccions Provincials d'Inspecció de Telecomunicacions de València, Castelló i Alacant, i dels informes de la Unitat del Cos Nacional de Policia adscrita a la Comunitat Valenciana, resulta que s'estan produint emissions no autoritzades, amb tecnologia digital terrestre, dels programes de la televisió pública de Catalunya, des dels centres reemissors de Mondúber, en la comarca de La Safor, a Gandia; de Muntanya Bartolo, en la zona de Castelló de La Plana; i de Pozo de les Nieves, en la Sierra de la Carrasqueta, en la localitat de Xixona, per a una part de la província d'Alacant, a través dels canals 55, 47 i 55 respectivament; i que l'Associació ACCIÓ CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ és la propietària dels terrenys i de les instal·lacions dels citats centres emissors.

Tercer.- l'Associació ACCIÓ CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ no compta amb la preceptiva concessió administrativa per a l'explotació del servici de televisió, l'atorgament de la qual en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana és competència de la Generalitat, de conformitat amb la Disposició addicional quaranté quarta de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social; l'article 9 de la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de Televisió Local per Ones Terrestres; i els articles 35 i 43 de Llei 1/2006, de 19 d'abril, de la Generalitat, del Sector Audiovisual.

Quart.- No hi ha cap tipus de conveni entre les comunitats autònomes de Catalunya i de la Comunitat Valenciana que empare les emissions televisives a que es referix este expedient, tal com preveu la disposició addicional sèptima de la Llei 46/1983, de 26 de desembre, Reguladora del Tercer Canal de Televisió, afegida per la disposició addicional trentena segona de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de Mesures fiscals, administratives i de l'orde social, que establix que "les Comunitats Autònomes podran celebrar convenis de col·laboració per a permetre l'emissió d'un o diversos programes de la seua televisió autonòmica en l'àmbit geogràfic d'altres, sempre que els espais radioelèctrics corresponents als seus àmbits territorials siguen confrontants i que utilitzen les freqüències que tinguen assignades pel Ministeri de Foment."

Quint.- Les al·legacions formulades per l'expedientada han de ser desestimades.

La potestat sancionadora de l'Administració de la Generalitat en esta matèria

ve arreplegada, tal com s'exposa en el fonament de dret primer, en els articles 4.2 e) i 47, apartats 2 i 3, de la Llei 1/2006, de 19 d'abril, de la Generalitat, del Sector Audiovisual, vigent al temps d'incoar-se el procediment. No pot parlar-se de vulneració de l'article 25.1 de la Constitució per aplicació retroactiva de la Llei 1/2006, ja que la tipificació de la infracció venia establida amb anterioritat a la comprovació dels fets constitutius de la mateixa, en la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'Ordenació de les Telecomunicacions.

La Generalitat és competent per raó de la matèria ja que a ella correspon atorgar la concessió administrativa per a l'explotació del servei de televisió digital terrestre en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana, d'acord amb el que preveu la disposició addicional quaranté quarta de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, i, per tant, té competència per a sancionar les emissions televisives que s'efectuen sense la preceptiva concessió administrativa. En este sentit, és jurisprudència del Tribunal Constitucional que *"quan les Comunitats Autònomes tenen competència en una matèria substantiva, poden adoptar mesures sancionadores- que són al cap una potestat d'execució més-..."* i que *"allí on les Comunitats Autònomes ostenten, segons els seus Estatuts, competències en matèria de ràdio i altres mitjans de comunicació social- i la Comunitat Valenciana les ostenta-...deu correspondre'ls també...la facultat d'interrompre provisionalment el funcionament de les emissores clandestines i la clausura dels equips, així com la instrucció dels corresponents expedients sancionadors i, si és procedent, la imposició de les sancions."* (STC 108/1993, FJ. 3). I esta competència ha de poder exercir-se tant respecte d'emissions il·legals que ocupen canals o freqüències assignats pel Pla tècnic a la Comunitat Valenciana, com respecte d'aquelles que ocupen canals o freqüències no assignats però situats en territori de la Comunitat Autònoma. La qual cosa no és incompatible amb la titularitat de l'espai radioelèctric que la Llei General de Telecomunicacions reserva a l'Estat de forma exclusiva.

La competència de la Generalitat per a sancionar les emissions televisives il·legals d'àmbit autonòmic o local deriva de la seua competència per a atorgar els títols habilitants en estos àmbits; la qual cosa ve establida en la citada disposició addicional de la Llei 66/1997, així com en la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de Televisió Local per Ones Terrestres, aplicable en quant que ens trobem davant d'emissions l'àmbit de les quals pot assimilar-se al de les televisions locals al no abraçar tot el territori de la Comunitat autònoma sinó només determinats àmbits territorials. L'article 9 d'esta Llei establíx que correspon a les comunitats autònomes l'atorgament de les corresponents concessions per a la prestació del servei. Així mateix, esta competència ve establida en els articles 35 i 43 de la Llei 1/2006, de la Generalitat, del Sector Audiovisual.

L'article 47.3 de la Llei 1/2006, de la Generalitat, del Sector Audiovisual, encara que impugnat davant del Tribunal Constitucional, està en estos moments en vigor, a l'haverse alçat pel Tribunal Constitucional la inicial suspensió que pesava sobre ell. No obstant això, la competència de la Generalitat per raó de la matèria, tal com ha quedat exposat, es funda així mateix en els articles 4.2 e) i 47.2 de la

mateixa Llei, i en la doctrina del Tribunal Constitucional anteriorment citada.

Les emissions de que es tracta es produïxen en àmbits territorials compresos en els límits de la Comunitat Valenciana, encara que els continguts emesos es reben evidentment en altres territoris de fora d'esta Comunitat, a través d'altres centres reemissors que no són objecte d'este expedient.

Les competències sancionadores de la Generalitat en esta matèria no estan limitades a les emissions a què ésta ha atorgat algun títol habilitant sinó que, com s'ha exposat, s'estenen també a emissions faltades de títol habilitant.

No hi ha vulneració dels principis de legalitat i seguretat jurídica per imputar simultàniament dos infraccions, una estatal i una altra autonòmica, ja que s'imputa una única infracció, tipificada en la normativa legal estatal, en concret, en la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'Ordenació de les Telecomunicacions. La potestat sancionadora de la Generalitat és compatible amb l'aplicació d'un règim sancionador estatal al ser el dret estatal supletori del dret autonòmic. El procediment sancionador seguit és l'autonòmic, previst en la Llei 1/2006, de la Generalitat, del Sector Audiovisual, sense que resulte en este cas d'aplicació el procediment estatal a l'haver-hi un específic, autonòmic, per a esta matèria.

No es vulneren els principis penals del fet, de culpabilitat i de presumpció d'innocència, ja que els fets imputats estan comprovats en l'expedient per mitjà dels fulls de control de les Direccions Provincials d'Inspecció de Telecomunicacions i els informes de la Policia autonòmica, que reunixen els elements necessaris i tenen la suficient concreció per a provar els fets a que es referixen i que la responsabilitat dels mateixos recau sobre la interessada. En este sentit ha de recordar-se el valor probatori que l'article 137.3 de la Llei 30/1992 atribuïx als fets constatats per funcionaris a qui es reconeix la condició d'autoritat, i que es formalitzen en document públic observant els requisits legals pertinents.

La disposició addicional sèptima de la Llei 46/1983, de 26 de desembre, reguladora del Tercer Canal de Televisió, no pot interpretar-se com ho fa la interessada en el sentit que és només la Comunitat autònoma emissora, i no la receptora, la que pot exigir la firma del conveni en ella previst. Del seu tenor literal es deduïx, al contrari, amb claredat, que ha d'existir acord entre les comunitats autònomes afectades, emissora i receptora, per a l'emissió dels programes de la televisió autonòmica d'una en l'àmbit geogràfic de l'altra.

Sext.- La prova practicada a sol·licitud de la interessada no altera les consideracions anteriors ja que, quant a la impugnació de preceptes de la Llei 1/2006 davant del Tribunal Constitucional, en efecte, han sigut impugnats per l'estat diversos d'ells, però a banda que s'ha alçat la suspensió inicial dels mateixos per interlocutòria del Tribunal Constitucional de 17 d'abril del 2007, els articles impugnats no afecten a la potestat sancionadora de la Generalitat en matèria

audiovisual (articles 4.2. e i 47.2) ni al procediment sancionador seguit.

D'altra banda, l'informe del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç fa referència a la titularitat dels canals 55 i 47 en diferents comunitats autònomes, entre les que no figura la Comunitat Valenciana, però ja s'ha argumentat que la potestat sancionadora d'esta no es limita als canals que té assignats en el Pla tècnic sinó que s'estén a qualsevol emissió televisiva il·legal en el seu àmbit territorial. Així mateix, es referix als òrgans competents de l'Administració de l'Estat en matèria d'inspecció i sanció de telecomunicacions i a la regulació de la inspecció i règim sancionador en esta matèria, la qual cosa no guarda relació amb els fets i normes aplicats en este expedient, ja que no s'aplica la Llei 32/2003, General de Telecomunicacions, i s'exercixen potestats sancionadores de la Generalitat i no de l'Administració de l'Estat.

Sèptim.- Els anteriors fets són constitutius d'una infracció molt greu prevista en l'article 25.1 de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'Ordenació de les Telecomunicacions, modificada per la Llei 10/2005, de 14 de juny, de Mesures Urgents per a l'Impuls de la Televisió Digital Terrestre, de Liberalització de la Televisió per Cable i de Foment del Pluralisme, consistent en la prestació en règim de gestió indirecta de servicis de televisió per ones terrestres sense la preceptiva concessió administrativa.

Octau.- Dels anteriors fets és responsable, com a entitat que realitza l'activitat, l'Associació "ACCIO CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ".

Nové.- Quant a la sanció que es proposa, l'article 25.1 de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'Ordenació de les Telecomunicacions, estableix que esta infracció implicarà una multa econòmica entre 60.000 i 1.000.000 d'euros. Per a graduar la sanció es té en compte, d'acord amb el citat precepte, l'àmbit de cobertura de l'emissió, que abraça tres de les zones més poblades de la Comunitat Valenciana, com són les de Castelló, Gandia i Elx-Alacant, i les seues respectives comarques, amb una població total que supera el milió d'habitants. No apreciant-se altres circumstàncies o elements que atenuen o agreugen la responsabilitat, s'estima adequat proposar una multa econòmica de 300.000 euros.

Desé.- En la resolució d'incoació es va adoptar com a mesura provisional el cessament de les emissions que la van motivar. Procedix ara elevar a definitiva esta mesura, ordenant en conseqüència el cessament immediat de les mateixes en la mesura en què no s'haja encara produït, davall advertència que, si no es posa fi a les emissions de manera voluntària, es procedirà a l'execució forçosa d'esta mesura, d'acord amb l'article 95 de la Llei 30/1992.

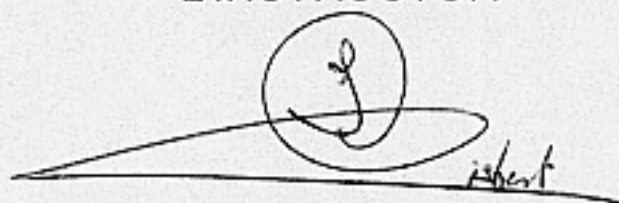
Per allò que s'ha exposat, de conformitat amb el que estableix l'article 51.9 de la Llei 1/2006, de 19 d'abril, de la Generalitat, del Sector Audiovisual, l'Instructor que subscriu **PROPOSTA** a la Direcció General de Promoció Institucional que dicte resolució per la qual s'acorde el següent:

Primer.- Imposar a ACCIÓ CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ, com a responsable d'una infracció molt greu consistent en la prestació en règim de gestió indirecta de servicis de televisió per ones terrestres sense la preceptiva concessió administrativa, la multa de 300.000 euros.

Segon.- Elevar a definitiva la mesura provisional adoptada en la resolució d'incoació, i en conseqüència, ordenar el cessament immediat de les emissions que han motivat l'expedient, en la mesura en què no s'haja encara produït, davall advertència que, si no es posa fi a les emissions de manera voluntària, es procedirà a l'execució forçosa d'esta mesura, d'acord amb l'article 95 de la Llei 30/1992.

València, 30 d'abril de 2007

L'INSTRUCTOR

Juan Gisbert Moya